

عنوان مقاله:

مطالعه نظریه دعوی پرستی در حقوق قراردادهای نوین فرانسه و امکان طرح آن در حقوق ایران

محل انتشار:

مجله حقوقی دادگستری، دوره 88، شماره 125 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

علی کاظمی - دانش آموخته دکتری حقوق خصوصی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

نظریه دعوای پرستی مطرح در حقوق فرانسه در نتیجه رویکرد نوین اقتصادی به قراردادها، در اصلاحات سال ۲۰۱۶ قانون مدنی فرانسه، با هدف ایجاد امنیت و اطمینان حقوقی از سرنوشت قراردادها برای اشخاص ثالث و یا طرف مقابل ذی نفع قراردادی به کار گرفته شد و از جمله نوآوری ها و جذابیت های حقوق قراردادهای نوین فرانسه به شمار می آید. این نظریه به شخص ثالث و یا طرف مقابل ذی نفع قطعی یا احتمالی قراردادها، حق می دهد که ذی نفع را مکلف به پاسخ به پرسش هایی نماید و در صورت عدم پاسخ و روشننگری ذی نفع قطعی یا احتمالی در یک مهلت معقول و متعارف، حق وی علیه پرسش گر ساقط شده تلقی می شود؛ امنیت و اطمینان حقوقی در قرارداد حاکم می شود و از طرح دعوای زیادی از جمله تنفیذ و رد معاملات معارض با حق ذی نفع جلوگیری می کند. این مقاله به بررسی مفهوم نظریه یادشده و امکان طرح آن در حقوق ایران می پردازد و نتیجه می گیرد که در قوانین جاری ایران از جمله ماده ۱۲ قانون نظام صنفی و ماده ۵۴ قانون رفع موانع تولید رقابتپذیر و ارتقای نظام مالی کشور، دعوای پرستی دیده شده و لذا اعمال آن در حقوق قراردادهای ایران با مانع جدی روبهرو نیست و تا اصلاح قانون مدنی ایران، بستر اجرای این نظریه فراهم است.

کلمات کلیدی:

«دعوای پرستی»، «اظهارنامه»، «حق تقدم»، «نظریه»، «تنفیذ»، «اسقاط»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2066202>

